

[Forsvarsministeren.]

siner ønskede man selvsagt både af besparelsemæssige og af standardiseringsmæssige grunde at kunne anvende i den nye pistol, hvad man derimod ikke havde mulighed for, hvis man havde valgt den danske Madsen-pistol. Tilsvarende gælder forøvrigt også den maskinpistolpibe, som er identisk med piberne i de allerede til rådighed stående beholdninger af maskinpistoler her i landet.

Valget af den svenske model, der altså ma betragtes som en første klasses maskinpistol, medførte som sagt, at fremstillingen kommer til at foregå her i landet.

Jeg kommer derefter til den bemærkning, der har været fremsat i forskellige blade, og som er viderebragt af det ærede medlem her i tinget, om den såkaldte skydeprøve i Holland. Vi har ladet det undersøge fra forsvarsministeriets side, og jeg kan oplyse, at de danske militærmyndigheder ikke har noget som helst kendskab til, at en sådan prøve skulle have fundet sted, og altså heller ikke til dens omfang eller dens formål. Der kan selvfølgelig foreligge den mulighed, at man i Holland har ønsket at prøve en maskinpistol til andet brug end for den egentlige felthær. Men det er jo ikke problemet for Danmarks vedkommende. Her drejede det sig netop om at få en maskinpistol, der var egnet til feltmæssig brug. Jeg tror, at hele dette spørgsmål om skydeprøven i Holland foreløbig står hen i det dunkle, eftersom det, der foreligger for forsvarsministeriet i dag, er dette, at den danske Madsen-pistol overhovedet ikke er indført i den hollandske hær.

Til alt, hvad jeg her har fremsat, skal jeg så endelig føje, at de tekniske rapporter, der har dannet grundlag både for den redegørelse, jeg her har måttet give, og for den afgørelse, der er truffet i forsvarsministeriet i maskinpistolsagen, naturligvis er til disposition for det ærede medlem hr. Johs. Christiansen, såfremt han måtte ønske at gøre brug deraf.

Det ærede medlem vil altså se, at de i forsvarsministeriets redegørelse i sin tid nævnte flere forskellige grunde, som der stod i redegørelsen, ikke dækker over nogen som helst mystiske transaktioner og langt mindre over nogle smarte forretningsmæssige metoder, men udelukkende har deres rod i saglige afgørelser på et rent teknisk grundlag med det formål at skaffe de danske værn den på dette område bedste udrustning på den billigste måde.

Med hensyn til det af det ærede medlem hr. Johs. Christiansen rejste spørgsmål om, hvilke autoriteter der nu og fremover kommer til at lægge navn til de våbenindkøb,

der skal foretages her i landet, vil jeg gøre en enkelt bemærkning. Forholdet ligger således, at når forsvarsministeriet mener at kunne gå ind for anskaffelse af en eller anden materieltype i større antal eller til et større beløb, anmodes vedkommende anskaffende myndighed indenfor forsvaret, det vil sige enten hærens tekniske korps, flyverkommandoen eller andre kommandoer om at foretage en nærmere undersøgelse af mulighederne for fremskaffelse af det, man ønsker. Når disse undersøgelser, der bl. a. kan omfatte forsøg, besøg på fremmede fabrikker, indhenten af tilbud fra flere sider, bedømmelse af prisen på grundlag af egne erfaringer med hensyn til fremstilling af våben, skibe og andet materiel, er tilendebragt, forelægges sagen påny for ministeriet, som eventuelt ved hjælp af kammeradvokaten gennemgår kontraktudkast, og som, hvis pris og leveringsbetingelser kan accepteres og de fornødne midler er tilstede, godkender anskaffelsen. Undertiden, og det har også fundet sted i de senere år, har man inddraget prisdirektoratet i overvejelserne.

Endelig må jeg til det ærede medlem sige, at han ved jo som medlem af forsvarskommissionen og dens 5 mands udvalg, hvorledes man har tænkt sig hele dette vigtige spørgsmål om en så stor garanti som muligt ved anskaffelser af våben ordnet. I den allerede vedtagne lov fra i foråret om forsvarrets ordning, altså vedrørende de kommandomæssige organer og en række andre bestemmelser, der slutter sig hertil, er der jo i lovens § 19 udtrykkelig peget på, at der oprettes et såkaldt forsvarets materielnævn, som bl. a. har til opgave at udarbejde fælles anskaffelsesplaner, og som skal samordne og rationalisere de fælles anskaffelser både fra indland og fra udland, herunder også den nødvendige standardisering, alt forsåvidt der er tale om større leverancer, og endelig er der i selve loven sikret dette sagkyndige nævn adgang til at udtale sig om budgettet for materielanskaffelser og alle de bevillinger, der har forbindelse hermed. Man ved — og det ærede medlem ved jo —, at dette materielnævn skal bestå af repræsentanter ikke alene for de forskellige værn, men også for de faglige myndigheder, for fabriksstyrelsen, for civilindustrien, for prismyndighederne og endelig et særligt handelskyndigt medlem. Der er således allerede ved den vedtagelse, der fandt sted i foråret, draget omsorg for, at alle disse meget vigtige spørgsmål, som vi gennem årene har drøftet også indenfor forsvarskommissionen, kan blive behandlet på et forsvarligt teknisk grundlag og med assistance af al den